Писмо на преподобномъченика свети Евтимий, към неговия събрат в Христа[1] всепреподобния Онуфрий (Габровски)

„Към Ваше мъдрословие многожелан, любезен и благ ми Господин Онуфрий, смирено, с топло божествено желание, покланям се и целувам Вашата Свята десница.

Ето, любезни ми в Светия Бог, пристигнахме в Цариград, с помощта на Светия Бог, съпроводени и от твоите свети молитви. Сега, мой брате и почитаеми благи отче, ще трябва да се явя, с помощта на Вседържителя Бога, в проклетото сборище на съдилището, и Сладкият ми Иисус да изпрати от небето двамата покровители Михаил и Гавриил, да се борят заедно против невидимия миродържец, при тази голяма борба на мъченичеството и да усилят мен, слабия, за да съборя лъжещия ме, и да възрадвам Онзи, Когото огорчих с моето съгрешение. Но когато аз имам Господарката ми Света Богородица – Ходатайката на грешниците, Помощницата на отчаяните, Утешителницата на скърбящите, Непогрешимата Пътеводителка, Тази казвам, Която ме изтръгна от гърлото на всепояждащия ад, как сега би ме оставила мен, слабия, без да ми помогне? На мен целият ми копнеж, цялата ми надежда е в Царицата Богородица, цялото ми дихание и стремеж. Тази, Която ми помогна от детинство досега, Тя ще ми помогне и сега, за да изповядам за Нейния Единороден Син пред проклетите турци. Но с какъв език да славословям и възхвалям Възпятата от всички небесни сили, и многото благодеяния, които направи на мен, грешния? Да, Всевъзпята Владичице, към Теб прибягвам аз, злочестият, за да ходатайстваш пред Твоя Син, та да приеме мен, отреклият се, и да ме причисли към онези работници, работещи през единадесетия час. Но любезни ми брате, сладостта на нещастната ми душа, аз се надявам и на светите ти молитви в борбата на мъченичеството, за да покажа добро изповедание аз, жалкият и всебезчестен. Сега, любезни ми брате, ето, давам ти последният поздрав и взимайки за спътник светите ти моливи, трябва през днешната Неделя-Връбница, да се явя пред безбожното съдилище на беззаконните турци и Господ да бъде към мен, недостойния, милостив заедно с твоите молитви. Амин."

22. Март 1814 год.
Ден Неделя- Връбница
Нищожният твой раб Евтимий монах, с поклон.

Превод от гръцки от книгата "Светли фарове на вярата":
иподякон - протопсалт Аргир Малчев

---

[1] В Светогорския Иверски скит на Свети Иоан Предтеча са се подвизавали в много срог пост и молитва при опитните старци Никифор и Акакий, много Свети преподобномъченици като Евтимий, Акакий, Игнатий (Старозагорски), Онуфрий (Габровски) и други. Горното писмо от Свети Евтимий е написано към неговия събрат Свети Онуфрий с много любов, преди да се яви на турското съдилище на 22 март 1814 г. - ден Неделя Връбница, и бъде посечен за Иисуса Христа, приемайки венеца на мъченичеството.